

lyde i høj Grad gunstig. De ere udmærket godt tilfredse med dette udmærkede Skib, saa det er jo muligt, at det ogsaa vil bidrage til at forhøje Lodsernes Indtægt, hvilket dog for Øjeblikket staar uklart, men i hvert Tilfælde vil det være en stor Lettelse og Behagelighed for Lodserne at benytte dette Skib i Stedet for de aabne Baade, de have været henviste til. Det har været meget byrdefuld for dem at skulle ligge ved Skagen et halvt Aar i smaa Joller.

Der er foreslaaet en Bevilling paa 2,000 Kr. paa Landbrugsministeriets Budget til Opkøb af Klitarealer til Beplantning ved Bunken Plantage. Det er kun en ganske lille Bevilling, men Jorden er ikke meget dyr deroppe, og denne Bevilling vil jeg meget anbefale. Men idet jeg gør det, vil jeg gerne tillige anbefale, at man har sin Opmærksomhed henvendt mere paa at tilplante Klitarealerne. Det er nemlig saa, at den Maade at dæmpe Sandflugten paa, at beplante Klitterne med Marehalm, ikke gør Tjeneste nu i den Grad som tidligere. Det viser sig, at Klittag eller Marehalm, som vi kalde det, ikke vil vokse saa godt, som det vilde tidligere. Det vokser saa at sige ikke, og efter et halvt Aars Forløb gaar det ud. Derimod er der blandt de Klitter, som ere tilplantede af Staten i Skagens Landsogn adskillige, som ere dækkede med Lyng, og det viser sig, at det holder. Man har Tro til, at Lyngen vil kunne holde i 20 Aar; og efter denne Tid vil Beplantningen være saa stor, at den fuldstændig dækker Klitten, saa der ikke længere er Fare for Sandflugt. Der ligger adskillige saadanne Arealer deroppe. Jeg har her tidligere gjort opmærksom paa Klitter og Heder, som ligge tæt op ad Bunken Plantage, nemlig Præstegaardsjorden i Raabjærg Sogn. Der er til Raabjærg Præstegaard et Hede- og Klitareal paa 11—1200 Tdr. Land, og det er let forstaaeligt, at Præsten aldeles ingen Nytte har af dette Areal. Naar Staten derimod vil anvende et Beløb paa at tilplante Heden og Klitterne deroppe, kunde den gøre en god Tjeneste ved at overtage dette Areal, hvorved Præsten kunde faa en bedre Løn end hidtil. Statskassen maa nemlig udrede et Beløb aarlig til dette Embede, dels til Præstens Løn, dels til Afdrag paa Byggegæld. Hvis den ærede Landbrugsminister vilde indtage dette Areal til Beplantning, vilde der kunne blive et saadant Beløb til Embedet, at Staten ligefrem vilde tjene derved, saa at den kunde spare den Hjælp, der gives fra Statskassen og endda vilde Præsten være

bedre stillet end for Øjeblikket. Det er nemlig ikke Klit alt sammen, der er en Del Hede, og i Henhold til, hvad der i Almindelighed gives for Hede deroppe, antager jeg, at det vilde tilbringe Embedet en Indtægt af 1,200 Kr. og det vil ikke sige saa lidt for et saa lille Embede. Jeg vilde gerne henstille til den ærede Landbrugsminister og den ærede Kultusminister, om de kunde enes om at optage dette Spørgsmaal og faa det ordnet paa en Maade, som baade kunde være til Nytte for Sandflugten og til Nytte for Præsteembedet, idet jeg tror, at der kunde faas en Ordning, der kunde være heldig for begge Parter.

Jeg ser ligeledes, at der paa Landbrugsministeriets Budget er optaget en større Løn til Redningsmandskabet. Det vil jo være meget kærkomment, og jeg vil ogsaa anbefale, at den Forøgelse af deres Løn bliver bevilget, men jeg har ikke hørt, at Redningsmandskabet klager over, at den Løn, de fik, var for lille, eller at den Betaling, de fik for at gaa ud med Redningsbaaden, var for lille, thi den have de egentlig erklæret sig veltilfredse med. Derimod er der ikke faa, der ere fremkomne med Klager over, at de, naar de have tjent i Redningsvæsenet, saa længe som de overhovedet kunne udrette noget, og de saa maa gaa af paa Grund af Alder eller Svagelighed, fik en Pension af 30 Kr. aarlig, og at denne Pension synes dem saa lille, at de næppe med god Fortrøstning kunne se deres Alderdom i Møde. De ville, naar de ere blevne gamle og svage, som oftest plaget af Gigt som Følge af de strenge Ture, de ere udsatte for paa Havet, med en saa lille Pension være henvist til enten at skulle søge Alderdomsforsørgelse eller at gaa til Fattigvæsenet. Der er ikke faa, der have udtalt det Ønske for mig, at der paa en eller anden Maade kunde raades Bod paa dette Forhold, saa at de fik en noget bedre Pension i deres Alderdom. Naar der i det hele taget skal være Tale om Pension til disse Folk, der have staaet i Redningsvæsenets Tjeneste i al den Tid, de have kunnet udrette noget, naar de blive gamle og svagelige, forekommer det mig, at det er lidet værdigt at tilstaa dem en saadan Pension af 30 Kr. Jeg vil derfor henstille til den højttærede Minister og det ærede Finansudvalg at tage det Spørgsmaal op til Undersøgelse, om der ikke kunde være Grund til at ordne dette Forhold paa en lidt anden Maade.

Ligeledes findes der paa Landbrugsministeriets Budget en ny Ordning af Vagt-